

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ EGYHÁZNAK CSAK JÉZUS

*Az egyháznak csak Jézus
A fundamentuma,
A szent Igére épült
Fel lelki temploma.
Leszállt a mennyből hívni
És eljegyezni őt,
Meváltva drága vérén
A váltságban hívőt.*

*Kihívott minden népből
Egy lelki népet itt,
Kit egy Úr, egy keresztség
És egy hit egyesít.
Csak egy Nevet magasztal,
Csak egy cél vonja őt,
És egy terített asztal
Ad néki új erőt.*

*A világ fejedelme
Föltámad ellene,
Vagy hamis tudománytól
Gyaláztatik Neve;
Míg egykor felderül majd
Az Úrnak hajnala,
Csak virrasztói kérdik:
„Meddig az éjszaka?”*

*Sok bajban, küzdelemben
Meghajszolt, megvetett.
De szent megújulásért
És békéért eped:
Míg látomása egykor
Dicsőn beteljesül,
S a győzedelmes egyház
Urával egyesül.*

*A háromegy Istennel
Már itt a földön egy,
S az üdvözült sereggel
Egy nép és egy sereg.
Ó, mily áldott reménység:
Ha itt időnk lejár,
Te boldog szentjeiddel
Fönn Nálad béke vár! BGyÉ. 404.*

BŐVÖLKÖDJETEK A REMÉNYSÉGBEN

"A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hit által teljes örömmel és békességgel, hogy bővülkjétek a reménységben a szentlélek ereje által." (Rm 15,13) A mai nap mottójából nekem ez a mondatrész jutott: bővülkjétek a reménységben. Az Úr az imént felolvasott történetet (Lukács 8,40-58) bízta rám erre az alkalomra.

Bővülkjétek a reménységben! Hát ti, testvéreim, mostanában bővülkötök a reménységben. Itt volt a Reménység Fesztivál. Mi csak messziről hallottuk, valamennyire azért figyelemmel is kísértük. Azután a héten jön a Balaton-NET; remélem, ott is találkozhatunk. A főtéma ott is a reménység lesz. Azután, örömmel hallottam az előbb a „reménység zenekar” szolgálatát.

A hét elején nővéremnél levettem a polcra egy újszövetséget az édesapám Bibliái közül, hogy az új fordításból olvassam közöttetek Isten igéjét. Tudjátok, mit találtam benne? Ezt a kis szórólapot, két példányban. Elolvastam, mi van rajta: REMÉNYSÉGBEN ÖRVENDEZŐK, következő sor: Magyar Baptisták I. Világtalálkozója. A világszövetségi logó, és alatta: Budapest, 1992. augusztus 21-23.

Nem számítottam rá, hogy a 20 éves évfordulóra készülve éppen a 20 évvel ezelőtti találkozó szórólapját adja kezembe az Úr. Örültem neki, hiszen véletlenül ilyesmi nem történik.

Reménységgel indult tehát a Magyar Baptisták Világszövetsége. A reménységben örvendezők legyetek, mondja Pál apostol. 20 év után van még mindig remény? Vagy folytatódhat 20 év után is reménységgel a MABAVISZ? Magamnak feltettem, és nektek is felte-

szem a kérdést. A rövid válaszom erre az, hogy igen!

Pál, aki olyan realisan látta az ember elesett és reménytelen állapotát, Istent a reménység Istene-nek nevezte a mai fő igénkben. Ha Isten a reménység Istene, ő miatta nekem is van reménységem. Magam miatt nincs. Ha tudnám, hogy nem veszitek rossz néven, még azt is mondanám, hogy miattatok sincs. Mert hát, ti is ugyanolyanok vagytok mint mi.

De inkább csak azt mondom, hogy mivel Isten a reménység Istene, reménykedem én is. Testvérek, reménykedjétek velem ti is, sőt, bővülkjétek, **bővülkjétek a reménységben!**

Jairus 12 éves lánya beteg. Igénkben éppen azon a vidéken jár az Úr Jézus. Jairus megkeresi, és kéri, hogy menjen el hozzá, gyógyítsa meg a lányát. Egy konkrét, 2000 éves történet van előttünk. A zsinagóga előljárójának a lánya haldoklik. És Jézus arra jár.

De hát kit érdekel ma Jairus, meg a haldokló kislány? Ilyenek vagyunk. Nem igen érdekel bennünket a más baja, reménytelen helyzete. De hát a te szeret-teid között nincsen beteg gyerek, vagy

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Missions in Chapare, Bolivia

MABAVISZ konferencia Tahiban

Gyülekezeti hírek: Detroit

Ráma: Házasságok hétvégéje

Célgyűjtési felhívás: Kisdobrony

Az ítélet: felmentés - könyvajánló

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**20 éves a MABAVISZ**

A hagyományos tavaszi időponttól eltérve, az idén augusztus 18-19-én került sor a MABAVISZ éves tanácskozására és az ahhoz kapcsolódó missziós konferenciára. Két oka is volt a változtatásnak. Az egyik, hogy a június 1-3 között megrendezett *Reménység Fesztivál* a tavaszi-nyáreleji időszakot teljesen betöltötte. (A nagy előkészületeket igénylő rendezvényről összefoglaló beszámolóját Papp János egyházelnök testvér rendelkezésünkre bocsátotta, melyet a 10. oldalon olvashatunk.) A másik ok pedig az volt, hogy 1992. augusztus 21-23 között, vagyis 20 évvel ezelőtt került sor a Magyar Baptisták első Világtalálkozására, Budapesten.

Tahi Táborban augusztus 20-a még ma is olyan időpont, amire a környékről (Budapest), de országosan is sokan megmozdulnak. A tervezés jól sikerült, hiszen közel ezren vettek részt a vasárnapi istentiszteleteken.

Az Országos Konferencia mottója ez volt: *Bővölködjetek a reménységben!* A konferencia délelőtti istentiszteletének a fókuszában a 20 éves MABAVISZ állt – a közöttünk lévő világszövetségi képviselők szolgálataival, amit az új elnökség beiktatása követett. *Dr. Mészáros Kálmán*, korábbi elnök testvér visszatért a Világszövetség 20 éves történetére, majd ugyanő iktatta szolgálatába az új elnökséget, Urunk áldását kérve szolgálataikra. A beiktató imádság után Herjeczki testvér a Világszövetség jövőjével kapcsolatos gondolatait hallgattuk meg. (Lehet, hogy visszatérünk még e témára a közeljövőben.)

A délutáni istentisztelet fókuszában a hálaadás és az augusztus 20-i nemzeti ünnep állt. Ekkor került sor a *Spurgeon-díj* átadására is, melyben ezúttal *Marshal János* nyugalmazott lelkipásztort részesítették.

Előző nap, szombaton került sor a MABAVISZ tanácsa gyűlésére, melyen szövetségünket én képviseltem. Egy egész délután állt ezúttal rendelkezésünkre, így volt alkalom arra, hogy meghallgassuk egymást, megoszthattuk missziós gondjainkat és örömeinket. Különösen is jó volt hallani a délvidéki és a kárpátaljai testvéreink szolgálatairól.

Nehra Bálint testvér elmondta, milyen örömmel fogadták, hogy az erdélyi és az amerikai szövetség közös áldozathozattal készül arra, hogy Kisdobronyban megvásároljanak egy házat. Elmondta,

hogy igen nagy missziós lehetőség nyílik meg így a Dobrony és Ungvár környéki magyar emberek felé. *Kelemen Szabolcs* missziómunkás és családja máris oda költözött, és jó reménységgel és természetesen az eladó engedélyével dolgoznak a ház és telek rendbehozatalán.

Ez az a ház Kisdobronyban, amelynek megvételét az erdélyi testvérekkel együtt szövetségünk gyülekezetei is támogatni fogják, célgyűjtés útján.

Egyébként Nehra Bálint testvér jóvoltából a következő napokban magam is jártam Kisdobronyban, láttam a megvásárolandó házat és találkoztam Kelemen Szabolcs testvérral, feleségével és kisfiával. A következő számban még többet is írok erről, most csak arra emlékeztetem olvasóinkat és a gyülekezeteink testvériségét, hogy a nyári közgyűlésünkön úgy döntöttünk, hogy az idei hálaadónapunkon célgyűjtést rendezünk a kisdobronyi missziós ház megvásárlására. Szeretnénk, ha az erdélyi testvérekkel együtt megvehetnénk a kárpátaljai magyar baptista misszió számára ezt az épületet. Gyülekezeteink adományát szövetségünk pénztárosához küldjük, aki azonnal továbbítani fogja azt, hogy még novemberben létrejöhessen a vétel. Előre is köszönik testvéreink ezt a segítséget. Én pedig kérem is gyülekezeteink testvériségét, hogy fogjunk össze annak érdekében, hogy ez a missziós ház mielőbb betölthesse küldetését.

Az Áhítatról. Magyarországi testvéreink beszámoltak arról, hogy készül az áhítatos könyv. Miután az erdélyi testvérek kiléptek a szerkesztés munkájából, egészen rájuk hárult ez a feladat.

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
TORONTÓ

2012. október 5-8.

Vendég szolgálattevő:
MIKE SÁMUEL lelkipásztor

Az áhítatok írásába továbbra is felkértek erdélyi és máshol élő szolgatársakat – közöttük két amerikai lelkipásztort is. Formai és tartalmi változásokra is számíthatunk, amelyek - a hallottak alapján úgy látom - a mi számunkra nem lesznek meglepőek, hiszen néhány évvel ezelőtt *Novák József* testvér hasonló javaslatokat tett a szerkesztő bizottság asztalára – ami azonban akkor nem talált visszhangra. Áldást kívánunk az Áhítat 2013 munkálataira és várjuk a megjelenését.

MABAVIT találkozó. Egyenlőre nincs konkrét terv a következő világtalálkozóra. Erdélyi testvéreink kisebb találkozók megszervezését javasolják. A jövő évi tanácsulást és az azzal kapcsolatos missziós konferenciát várhatóan az egyik kisebb társszövetség területén tartanánk meg, amit a mi szövetségünk is támogatni fog anyagilag.

KÁRPÁTALJA

Két csodálatos napot töltöttem Kárpátalján, közvetlenül Tahi után. Erről az útról is szívesen beszámolnék, de most nem fér bele a lapunkba. *Nehra Bálint* testvér elvitt a magyar missziós állomásokra és találkozót szervezett Beregszászon az aktív missziómunkásokkal. Nem először jártam közöttük. A missziós lelkesedésük és terveik példamutatóak. Áldja meg őket az Úr!

Balaton-NET, Balatonszemes, 2012. augusztus 22-26.

Hat évvel ezelőtt kezdődött a Balaton-NET, a magyarországi Aliansz (Magyarországi Evangéliumi Szövetség, elnöke Szabó Dániel, református, főtitkára Szuhánszky Gábor methodista lelkész) szervezésében. A helyszíne: Balatonszemes. Az idei találkozó összefoglaló címe: *Kulcsrakész. Mindennel megajándékozott minket...* A Balaton-NET koordinátora *Varga György* baptista lelkipásztor volt. A háttér munkát, szinte észrevétlenül, a szemesi gyülekezet és lelkipásztora, *Pető Albert* testvér biztosította. Talán később még visszatérek erre a konferenciára, melyen az 5 nappól hármát én is átélhettem. Számomra ezek jelentették a legtöbbet:

- a találkozások a felekezeten is átívelő testvériséggel, régi és új ismerősökkel;
- az őszinte beszélgetések egyházi vezetőkkel, például a mára már mindenki számára nyilvánvalóan szerencsétlenül sikerült egyházi törvényről;
- és *Szeverényi János* evangélikus lelkipásztor igehirdetése: „*A gyülekezet a világ reménysége.*”

Örülök, hogy ott lehettem. (szerk)

BŐVÖLKÖDJETEK A REMÉNYSÉGBEN

folytatás az 1. oldalról

felnőtt? És a kis betegség nem fordulhat egy pillanat alatt halálössá?

Nem baj. Felejtsd is el, hogy Jairusnak hívták azt az embert. Meg azt is, hogy 2000 évvel ezelőtt élt. Jézus most is erre jár. Ha van valaki a szeretetid között, akinek segítségre lenne szüksége, fordulj az Úr Jézushoz, kérd az ő segítségét. Nála érdemes zörgetni. Őt érdemes elhívni. Nézd, **elindult a Mester, hogy Jairus házába menjen.** Mért ne menne el hozzád is? **Bővölködjetek a reménységben!** Ő nem változott.

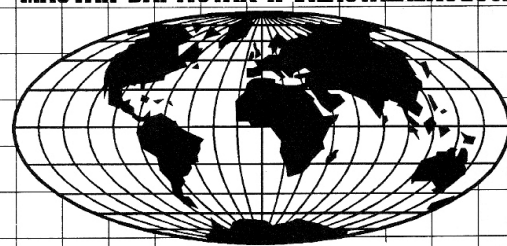
Megy az Úr Jézus Jairus háza felé, - vagyis csak menne. Mert váratlanul **megállítja őt egy beteg asszony.** Pontosabban nem a 12 éve vérfolyásban szenvedő asszony állította meg őt, nem, hanem a Mester állt meg. Az asszony szeretne volna inkább titokban tartani az egészet – nyomorúságát, kínját, baját. A Mester azonban megállt. Ez az asszony 12 éven keresztül megtett már mindent, amit csak tehetett. Minden vagyonát az orvosokra költötte. Tönkre ment anyagilag, kiégett lelkileg. Kiábrándult az orvosokból, talán az emberekből is. Hányan ígértek ilyen vagy olyan segítséget, s mi lett belőle?

Felejtsük el most egy percre ezt az asszonyt! Nincsenek közöttünk olyanok, akik kétségbe esett helyzetben élnek? Akik szeretnék titokban tartani, hogy bajban vannak? Lehet, hogy éppen te vagy az, lehet, hogy nem is kevesen vannak ilyenek. Szeretnéd titokban tartani, hogy bajban vagy, s talán már régóta tart ez a dolog. Elfogyott a pénz, munka nincs, tartozás viszont van. Forintban vagy svájci frankban. Ha otthon lennék, természetesen úgy mondanám, hogy dollárban adósodott el. Olyan kicsi ez a világ. Mi éppen olyan gondokkal küszködünk, mint amilyenekkel ti küszködtek, vagy mint amilyenekkel ez a galileai asszony küszködött már egy idő óta. És mindannyian tudjuk, hogy egyre szorítóbb a helyzet.

Vagy szeretnéd titokban tartani például azt, hogy nem érted, hogy miért nem jobb az élet, ha egyszer jobb? Hiszen a régi helyett új emberek irányítják sorsunkat, de valahogy mégis szo-

rul a hurok a torkunk körül. Beszélni, persze, nem beszélsz róla. Lehet, hogy nem is gondolsz ilyesmire; de talán mégis. Aztán odajöttél titokban az Úr Jézushoz. Odavitted az Úrnak ezeket a terheket, vagy a reménytelen helyzetet, nyomorúságodat. Testvér, jó helyen jársz, ha Jézushoz jöttél. Bővölködhetsz a reménységben, mert ez az asszony meggyógyult, és olyan sokan mások is. Nem csak régen, hiszen *Jézus Krisztus tegnap és ma is mindörökké ugyanaz. Bővölködjetek a reménységben!*

REMÉNYSÉGBEN ÖRVENDEZŐK MAGYAR BAPTISTÁK I. VILÁGTALÁLKOZÓJA

BUDAPEST, 1992. AUGUSZTUS 21-23.

A 20 évvel ezelőtti találkozó szórólapja (vagy a programfüzetből kivágott első oldal).

Igaz, hogy kiderült a rejtegetett baja, vagy amit nem akart nyilvánosságra hozni, de meggyógyult, és ez a lényeg. Kiderült valami más is. Többek között az, hogy a gyógyulásának a titka az Úr Jézus Krisztusba vetett hite volt. Mit is mondott az Úr Jézus? *Leányom, hited megtartott téged, menj el békességgel!*

Hadd kérdezzem meg, mi van a te hiteddel? Jó hogy az Úr Jézushoz jöttél, vagy ha az Úr Jézushoz jössz, titkon, vagy nyilvánosan -, de hit nélkül nem érdemes. Hittel azonban igen. Hittel, mint az az asszony, úgy jöjj az Úr Jézushoz, és bővölködhetsz és **bővölködj is a reménységben!**

De hát **vannak nálam súlyosabb betegek is**, nehezebb esetek is, mondod, gondolod, s talán jól is gondolod. A haladókló kislány esete például nehezebb ennek az asszonynak az eseténél. Mindenki a sajátját érzi a legsúlyosabbnak. Ám néha átérezzük mások problémáit is. Ilyenkor az is megtörténik, hogy feladjuk a dolgot. 'Most a Mesternek más dolga van, az enyémnél fontosabb dolgai vannak,' - mondod, és ez igaz! De nézd, az Úr Jézus megállt emellett az asszony mellett. Igaz, hogy az asszony akart találkozni vele, de annál is fontosabb, hogy az Úr Jézus megállt mellette, bár tudta, hogy van ennél fontosabb dol-

ga is. Egy haldokló kislány meggyógyítására kérték, mégis megállt az asszony mellett. Időt fordított rá, magára vette ennek a személynek az ügyét.

Magára veszi, vagy felveszi a tiedet is, ha hittel közeledsz hozzá. Bizzál, bővölködj a reménységben! Menj hozzá bizalommal, vidd bátran elé ügyedet, terheidet, a saját nyomorúságod. Ne a többiekéről beszélj, ne mások nyomorúságáról, hanem a sajátodéről.

Az idő sürget. Néha a napok, az órák, akár a percek is számítanak. Jairus leánya meghalt. Talán azért, mert valaki más fenntartotta a Mestert. Elindult, de megállították. Pontosabban elindult, de megállt, és valami másra figyelt, valami mással töltött időt. Mindennek elvégzésére időre van szükség. És az idő halad, az alkalom elszalad. Amikor az alkalom elmúlik, talán vissza sose jön. Ne halogasd feladatodat, meg a döntést. Vidd elé ügyedet!

De ne aggódj az idő miatt addig, amíg az Úr Jézust látod, amíg közelében vagy, és azok között, akik közösségben vannak vele. Ne aggódj, **Krisztus tudja az időket** és nem szokta eltéveszteni. *Ne fáraszd tovább a Mestert!* - mondták Jairus barátai, nincs értelme már, meghalt a lányod! Rettenetes mondatot. Nem fogalmazódik meg néha bennünk ugyanez? Nincs már értelme. Talán volt, valamikor, de most, ennyi idő után, ennyi próbálkozás után, ennyi csalódás után? Nincs már értelme, nem lehet segíteni.

"Amikor Jézus ezt meghallotta, azt mondta neki: „Ne félj, csak higgy, és meggyógyul.” (50) Azt is mondhatta volna, hogy van remény. Azt is mondhatta volna, hogy igaz, amit mondanak a barátaid, de mégis van remény.

*Ne félj, csak higgy, van remény. Jézus Krisztusnál még most is van remény. **Bővölködjetek a reménységben!***

Jairus mert hinni a reménytelen helyzetben is, és feltámadt a lánya. Az asszony hitte, hogy meggyógyítja őt az Úr Jézus, és meggyógyult. Te is jó helyen keresed a segítséget, ha Jézus Krisztusnál keresed. Hittel, reménységgel jöttél? Tapasztalni fogod, hogy nála van segítség. Ha nálam nincs, ha nálunk nincs, ha az embereknek lehetetlennek tűnik, és az is, Nála minden lehetséges.

Bővölködjetek a reménységben, a Szentlélek ereje által!

Dr. Herjeczki Géza,
igehirdetés, rövidítve
Tahi, 2012. augusztus 19.

Egy falusi lelkész mondta el: A mi kis templomunkban minden évben megjelenik, úgy nyár derekán a vasárnapi istentiszteleten egy öszülő hajú hölgy. Mindig ugyanarra a helyre ül. Istentisztelet végén lehajol, megcsókolja a padot. Egyszer meg vártam és bemutatkoztam neki. Ő is megmondta a nevét. Ismert nevű keramikusművész, falunk szülőte. Amit csak gondolatban fogalmaztam meg, arra a kérdésemre is kedvesen válaszolt:

- Tudja tiszteletes úr, arra a padra hullottak anyám könnyei, amikor beszélt hozzá az Isten. Én pedig mindig ott ültem mellett. (Hallomás után).

Gyermekeim emlékeibe visszalopozgatva első lelki élményeim dédszüleimhez fűződnek. Akkor még a mi otthonunkban nem volt rendszeres bibliaolvasás. Ez csak fokozta érdeklődésemet és csodálkozásomat dédnagyapám – nagyanyám istenfélő élete iránt. Akkortájt az iskolából hazafelé tartva minden pénteken betértünk - testvéreimmel, unokatestvéreimmel együtt – az ő otthonukban és élveztük az aszalt gyümölcsökből készült finom kompót illata, aromája mellett azt a szeretetet, békeséget, ami otthonukból és az együttléstől áradt. Mindig volt „feltámla” egy-egy bibliai történet is, gyermeknyelvre „lefordított” magyarázattal, és búcsúzás előtt imádkoztak értünk. Oázisnak számítottak azok a drága péntek.

Szüleim megtérése késő gyermekkoromra esik. Nagy Károly testvér evangelizált azon a hétvégén a faluban a kis baptista imaházban, ahová elmentek szüleim is. Lélegzet elállva figyeltük szüleinket vasárnap délben, amikor ebédhez ülve nem nyúltak az asztalon lévő tálhoz, sirtak mind a ketten... Bűneiket, addigi életüket siratták és elmondták egymásnak és nekünk gyermekeiknek is, hogy fehér ruhát, megváltozott szívet és életet szeretnének az Úr Jézus szabadulást adó vére által.

Csak a következő években értettük meg, hogy valójában mi is történt. Azelőtt nagy társaságok, barátok vidám, de gyermekszív számára ezer félelmet is keltő harsánysága jellemezte a családi életünket. Azután a könnyes vasárnap után pedig minden estét örömteli énekléssel és az Ige tanulmányozásával töltötték. A szomszédokat is gyakran meg-

hívták ezekre az alkalmakra, s közülük többen megtértek. Isten és az Ő szent szava iránti szomjúságuk azt is diktálta, hogy egyetlen gyülekezeti alkalmat se mulasszanak el. Csodálatos volt, amikor kezdetben 4 majd később 6 tagú családkunk a falu széléről hetente háromszor, vagy négyszer gyalog elindult az imaházba. Hozzánk csatlakoztak útközben az érdeklődő, kereső, majd később Isten gyermekeivé lett szomszédok is.

Szüleim életváltozása után nagyon boldog voltam. Egészen bizonyos voltam abban, hogy szeretik Istent, szeretik egymást és szeretnek minket, gyermekeiket is. Bennem is hamar megfogalmazódott, hogy én sem szeretnék másként élni, mint ők. Szüleim bemeztését örömkönnnyeket sírva néztem végig a kiskőrösi imaház karzatáról, néhány év múlva ugyanitt tettem hitvallást én is az Úr Jézus mentő szeretetéről.

A keresztyén tanítás legfontosabb eszköze a példaadás. „A jó példa többet ér minden szónál.” (Kálvin). Nem egyszerűen szokásokat vés a gyermek emlékezetébe, - azt is! - hanem életre szóló lelki hatásokat vált ki, amelyek kedvesek és vágyottak lesznek a gyermek számára még felnőttkorban is.

Egyik este későig kint játszottunk az unokákkal a sok élményt adó tanyasi vakációnk alatt. Nagyon elhúzódott a vacsora és a lefekvés ideje. Imádkoztunk és villanyoltás következett. Néhány percnyi szünet után a legkisebb felkiáltása szakította meg a csendet: „Hát ma nem olvasunk Bibliát?!”

Igazán boldoggá tett ez a felcsattanás. Hála legyen az Úrnak, valamit már megtanultak a kicsinyeink: - bibliaolvasás nélkül nincs elalvás! Ha csak ezt a lelki szomjúságot viszik magukkal unokáink az életbe a nagyszülői, szülői házból, akkor már nem volt hiábavaló a magvetés, a fáradság.

„Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételd meg azokat fiaid előtt és beszélj azokról, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkel.” 5 Móz 6:5-7.

„Amiket hallottunk és tudunk... nem titkoljuk el fiaink előtt, elbeszéljük a jövő nemzedéknek; az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt.” Zsolt 78: 3-4.

Szívünkben hordozni az Igét, megélni és továbbadni a mindennapokban, gyermekeink, unokáink számára is vonzó, életre szólóan hatásos módon! Ez a mi szolgálatunk, feladatunk, áldott magvetésünk.

Dr. Fazekas Erzsébet

KONFLIKTUSHELYZETEK KEZELÉSE

Alapige: I Mózes 13 rész.

Sajnos mindnyájunk élettapasztalata a konfliktus. A konfliktusokat az érdekelletetek generálják. A magatartás-pszichológia a konfliktushelyzeteket három szinten vizsgálja. Az első szint, a látható felszín, ahol a konfliktusese-mény zajlik. A második szint, az indítékok szintje, ahol az adott konfliktus hátterét, mozgató rugóit ismerhetjük fel. A harmadik szint, az ún. alapértékek szintje. Ezen a szinten azt vizsgáljuk meg, hogy a konfliktusban résztvevők élete milyen értékekre épül. Ha például egy hívő emberre gondolunk, azon a bizonyos harmadik szinten keresztyén alapértékeket feltételezünk, úgymint: az Isten iránti engedelmség, a család szeretete, a gyülekezet iránti szolgáló elkötelezettség, a lélekmentés, stb... Általában konfliktushelyzetben derül ki egy emberről, még inkább egy hívő emberről, hogy mennyire hű az alapértékekhez amelyeket vall. Ha például a hívő azt vallja, hogy neki fontos a családi harmónia, mégis egy feszült pillanatban durván lekiabálja a feleségét és a gyermekeit, egyszerűen arról van szó, hogy nem volt hű ahhoz, amit vall. Ezt nevezi a Szentírás képmutatásnak.

Most pedig vizsgáljuk meg azt a konfliktust, amely **Ábrahám és Lót** között alakult ki.

Az I Mózes 12:1 szerint az Úr Ábrahámot hívta ki Háránból apja halála után, és Ábrahám kapta ott Istentől az ígéreteket. Lót az unokaöccse, úgy döntött Ábrahámval tart. Vándorlása során Isten megáldotta Ábrahámot nagy gazdagsággal. (Abban az időben a nagy vagyont a juhok és a tevék sokasága jelentette.) Ábrahám mellett Lót is meggazdagodott. Neki is lettek juhjai és alkalmazottjai. A tulajdonképpeni konfliktus Ábrahám és Lót barompásztorai között keletkezett. Ezek az emberek egymással versengtek a jobb legelő területekért. A juhnyájuk illetve a vagyon további gyarapodása függött azon, hogy ki szerzi meg a gazdagabb legelőket. Mint ahogy az elején említettem, a konfliktus mindig érdekellentétből fakad. Ábrahám és Lót érdekei ütköztek.

A történetből megtudjuk, hogyan kezelte és oldotta meg Ábrahám ezt a nehéz helyzetet. Nos, nemes egyszerűséggel átengedte Lótnak a választás jogát. Ezt mondta Ábrahám Lótnak: *Ne legyen versengés közöttem és közötted, se az én pásztoraim között és a te pásztoraid*

között. Hiszen atyafiak vagyunk. Avagy nincsen-e előtted mind az egész föld? Válj el kérlek, tőlem; ha te balra tartasz én jobbra megyek; ha te jobbra mész, én balra térek. 8,9 versek.

Nézzük meg mik voltak Ábrahám alapértékei, és hogyan élte meg azokat konfliktus helyzetben.

Ábrahámnak többet jelentett a békés-séges testvéri kapcsolat, mint az anyagi előnyök. Jog szerint őt illette volna az elsőbbség a választásban. Mégis lemond erről a jogáról a békesség érdekében. Tanuljunk Ábrahámtól. Úgy a családi-, mint a gyülekezeti- és társadalmi életben részesítsük előnyben a békesség-teremtést, szemben önös érdekeinkkel és jogainkkal. *Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak mondatnak.* Máté 5:9.

Ábrahámnak fontosabb volt a botránkozás elkerülése, mint saját érdekvényesítése. A 7. versben ezt olvassuk: *Versengés támadt az Ábrahám barompásztorai között, és a Lót barompásztorai között. És a Kananeusok és a Perizeusok is ott laknak vala akkor azon a földön.* A kananeusok és a perizeusok mindaddig azt láthatták, hogy Ábrahám időről időre összegyűjti a családját, az alkalmazottait és Lóttal az oldalán áldozatot mutat be az Úrnak. Milyen szép! Meghitt szeretetben és békességben istentiszteletet tart a két család.

Az eddigi szép bizonyágtételt rombolta volna porig a kialakult feszültség, ha Ábrahám előtérbe helyezte a saját anyagi érdekeit. De ő nem ezt tette. Inkább kész volt elszenvedni a kárt, nehogy valamiképpen Isten neve és a hívők hírneve káromoltassék a pogányok között. Pál apostol is ezt kérdezi az egymással pereskedő korintusiaktól: *Miért nem tűritek el inkább a kárt?* I Kor. 6:7. Ahhoz, hogy egy konfliktus békességesen záruljon, valakinek mindig el kell tűrni a kárt, legyen az anyagi- vagy erkölcsi természetű. Nevezhetjük ezt a megbékélés árának is. Ábrahám ezt az árat önként fizette meg. Ő mindent kiengedett a kezéből és lelkében talán azt mondogatta, amit majd később Izsáknak is mondott útban a Mória hegyére: *Az Isten majd gondot visel.*

Lót körülnézett és a Jordán völgyét választotta, a gazdag vidéket. Ábrahámnak maradt a kopár sziklás terület. De miután Lót elment, Isten megszólította Ábrahámot, 14 és 15. vers.

Emeld fel szemeidet és tekints északra, délre, keletre és nyugatra. Mert mind az egész földet amelyet látsz, neked adom és a te magodnak örökre.

Még néhány tanulságot foglalmazzunk meg ebből a szép történetből.

Egy szellemi törvényszerűség az, hogy megáldva kapom vissza Istentől, amit egyszer kiengedtem a kezemből az Ő kedvéért. Ha fontosabb az Isten országa és az Ő igazsága, minden más megadatik csodálatosan és isteni módon. Ábrahám ezt kipróbálta és működött.

Ugyanakkor Lót, aki mindent meg akart szerezni magának, végül a pusztai életét is alig menthette meg a haláltól. Lót életének az alapértéke a vagyon-szerzés volt. Mellesleg ma is sokan ezt tartják a legfontosabbnak. *Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de lelkében kárt vall?* Márk 8:36.

Végző soron egy konfliktushelyzet nem arról szól, hogy kinek van igaza. A hangsúly a résztvevők viselkedésén van. Mert bennünket arról ismer meg ez a világ, hogyha szeretjük egymást, ha egyek vagyunk, és ha békességben élünk egymással és minden emberrel. Isten azért engedi meg a konfliktusokat, mert ez által teszteli a hívők lelki érettségét. Ha az Úr Jézus Krisztusra tekintünk, amikor a kereszten kínok között, *szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott és szenvedve nem fenyegetőzött, hanem hagyta az igazságosan ítélőre...* I Péter 2:23., akkor azt kell megértenünk, hogy a konfliktushelyzetekben számunkra is egyedül ez lehet a viselkedési norma. Én is ilyen alapértékek szerint akarok élni!

Az Úr adjon erre erőt mindnyájunknak!

Lukács János

Elhangzott a Férfi Szövetség
délutánján Rámában,
2012. június 30-án.

A Férfi Szövetség évi - közgyűléshez kapcsolódó - összejövetelén tisztújításra is sor került. **Lukács János** chicagói lelkipásztor volt e szövetség elnöke az elmúlt években. A jelen lévő férfitestvérek, elfogadva Lukács testvér javaslatát **Dr. Szenohradzski János** testvért választották meg a Férfi Szövetség elnökének. Szenohradzski testvér eddig is aktívan részt vett a "nagy" szövetség munkájában. Urunk áldását kívánjuk most erre a szolgálatára is. (szerk.)

DETROIT

Az idei meleg és száraz nyár bár nem kedvezett a termőföldeknek, jelentősen föllendítette a gyülekezet szabadban szervezett eseményeinek számát, élvezetesebbé tette a családi vakációkat, táborozásokat, utazásokat. Egyik *gyülekezeti piknik* sem "ázott el" (pedig volt jó néhány ezen a nyáron) és nem kellett a *garage sale*-t sem rövidebbre szabni csapadék miatt. Az immár hagyományossá vált Memorial Day-i és Labor Day-i piknikkel indítottuk és zártuk a nyarat. Mindkettő 90 fok fölötti melegben, de jó légkörben zajlott: imával, be-

nek be használati tárgyakat, az eladókat pedig arra, hogy pénzzé tegyék a már megunt, kidobásra szánt kacatjaikat. Gyülekezetünk tagjai ezen a nyárelőn is két nap cipekedtek, rakosgattak, árusítottak az imaház parkolójában, s miközben megszabadultak az otthonról és más helyekről összegyűjtött lomoktól, örömet szereztek a vásárlóknak, s gyűjtöttek ajándéokra valót a más országokban élő szegényeknek, özvegyeknek, árváknak. Az Úr jutalmazza meg a hőség ellenére is kitartó "árusokat"!

A nyár tipikusan a vakáció, szabadság, utazások ideje, de ez gyülekezetünkben nem csak egy-két család hiányát jelenti néhány összejöveteli al-

Erzsike néni a gyülekezetünkben néhány családot, és szolgált egy szerda esti összejövetelen. Szerény, de erőteljes és hiteles biznyságtévése életéről, munkájáról és igei szolgálata áldásos volt a száraz, lankasztóan meleg nyárban.

A gyülekezethez tartozó családok öröme (és természetesen bánata is) mindannyiunké. A megosztott öröm sokszorozódik, a megosztott teher pedig könnyebbé válik. Ezen a nyáron két örömteli eseményt ünnepelt a gyülekezet a *Szilágyi* valamint a *Bancsov* családdal. Július 14-én a Szilágyi családdal ünnepeltük otthonukban *Júlia elbballagását* a középiskolából, és együtt kértük Isten oltalmát és vezetését életére, majd

szélgetéssel, sok játékkal és az ilyenkor elmaradhatatlan nyáron sült finomságokkal. Talán csak abban különbözött a kettő, hogy míg tavasznak/nyárnak örülvén Memorial Day-kor kissé vakmerően belelendültünk a játékokba, és összeszedtünk pár sérülést, addig Labor Day-kor sokkal óvatosabban, már-már ősziesen mozogtunk a pályán.

Hasznos és jó hagyomány gyülekezetünkben a tavaszi/nyáreleji és őszi garage sale megrendezése. A nehéz gazdasági helyzet (környékünkön különösen) sok embert késztet arra, hogy az utcán/udvarokon aprópénzért szerezze-

kalomról, hanem az óhazából hozzánk érkező vendégeket is. Júniusban *Veress Efraim* érszölösi lelkipásztor látogatott el hozzánk a Cleveland-i ifjúsági találkozó után, s szolgált párszor a gyülekezetünkben. Az ő ittléte is jó ürügy volt egy kis ismerkedéssel összekötött közös kiruccanásra: ezúttal hajókirándulásra a Detroit folyón majd egy a parkban megajtott piknikre.

A rámai táborozás után (amin meglehetősen sokan vettünk részt gyülekezetünkben, és aminek az óhazából meghívott előadója *Vékás Erzsike* testvérnő volt), nagy örömünkre meglátogatott

augusztus 12-én a *Bancsov családdal adtunk hálát a kis Claudia életéért*, bemutatva őt az Úrnak és a gyülekezetnek. Claudia nagynénje Erdélyből és a nagymamája Magyarországról is köztünk voltak a gyerekbemutatáson és néhány hétig a nyár folyamán. Júliusban a Bancsov család is vendégül látta a gyülekezetet egy bográcsgulyásos piknik erejéig. Köszönjük!

Az egyheti rámai táborozást rövidnek vélték gyermekeink (fiaink), ezért megtoldottuk augusztus elején egy *Észak Michigan-i közös nyaralással*. Három család (Kovács, Erdőkői és Kerekes)

nyolc fiúval vágott bele a "nagy kalandba" (a kalandos része lévén az, hogy egy lakásban, gyakran egy szobában volt egy időben mind a nyolc fiú!). Feltérképeztük Traverse City környékét (beleértve a híres Észak-Michigan-i cse-resznyés pitét is), lubickoltunk a Duck Lake-ben és a Michigan tóban, megmásztuk a Sleeping Bear Dunes homokdűnét, ellátogattunk a Mackinaw szigetre és a fiúk életükben először kenuztak és halásztak. A reggeli közös áhítatok után a gyerekeknek volt egy-egy rövid "vasárnapi iskola" (ők nevezték így), a Géza bácsi gondosan összeállított munkafüzete alapján, majd barkácsolás/kézimunka, s utána következett az aznapi kalandozás. Pár este még saját rendezésű kiselőadással is meglepték a gyerekeket a szülőket. Öröm látni azt, hogy talán életre szóló barátságok alakulnak a gyülekezetbeli gyermekek között. A közös nyaralás ugyanakkor lehetőség arra is, hogy megismerjük más családok működési dinamikáját, más szülők nevelési módszereit, és természetesen, hogy jókat beszélgessünk ha már a gyerekek kidőltek a napi élmény kavalkád után. Jó nyaralni, de még jobb másokkal: testvérekkel, barátokkal együtt! Jövőre megismételjük!

"Vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak"... eső is gyakrabban esik, de a nyár élményei, áldásai még élénken élnek bennünk. Hálások vagyunk Istenünknek a nyárért, napsütésért, védelemért utazásaink során és reménykedve nézünk az új iskolai év, a színes és gazdag ősz, no meg a tavalyinál remélhetőleg kicsivel hidegebb tél elé.

Kerekes Irénke

Házások hétvégéje és halásztábor Rámában

Családias hangulatban eltelt hétvégére tekintek vissza e sorokon. A halásztábor és a házások hétvégéje a Rama táborban került megrendezésre *Püskök Dániel* lp. vezetésével augusztus 31-től szeptember 3-ig, aminek én is részese lehettem.

Az alkalomra 5 család jött el Clevelemből, 3 New Yorkból illetve a házigazdák, a torontóiak is szép számban képviseltették magukat. A kis létszámú közösség lehetővé tette a résztvevőknek, hogy egymást jobban megismerjék. A házasságok szombatán és vasárnap kerültek megrendezésre. A halásztábor pedig minden reggel, korán, horgászattal kezdtek a napot. Sokféle szabadtéri kikapcsolódásra is

volt lehetőség a hétvége alatt, mint például fürdés a tóban, tubingolás, hajókázás, vízibiciklizés, sportolás és pihenés, kinek-kinek kedve szerint. Néhányan közülünk részt vettek egy hajótúrán is, ami a „30000 sziget” csodálatos tájaira vitt el bennünket. Szép napsütéses meleg időben és finom ételekben sem volt hiányunk. Köszönjük a házigazdának a konyhai szolgáltatásokat és a halásztábornak a finom halászlét is!

A házásoknak szóló alkalmakon dr. *Pálhegyi Ferenc* lelkipásztor és pszichológus előadásait néztük és hallgattuk. Ezen belül is a kommunikáció, a megbocsátás és a konfliktus kezelés témakörökkel foglalkoztunk. Nagyon érdekesnek találtam az egyik elméletet arról, hogy valójában több fülünk is van, nem csak kettő. Ez alatt az előadó azt értette, hogy többféleképpen is meghallhatjuk azt, amit a másik mond. Amit mi érzünk és amilyen a mi lelki állapotunk, lényegesen befolyásolhatja azt, amit hallunk, függetlenül attól, hogy a másik mit mond. Ez pedig konfliktusokhoz vezethet, amit Istennel való kapcsolatunk megvizsgálása által oldhatunk meg. Az előadás felhívta a figyelmünket arra is, hogy a házaspárok beszélgetései sokszor csak tényközlésekről szólnak (mennyi pénzt költöttünk, hányra és hova kell elvinni a gyerekeket) és nem az én-közlésről (hogy érzem magam, min gondolkodom, mi érintette meg a lelkemet). Ez pedig az egymástól való eltávolodáshoz vezethet.

Mindezen gondolatok által eljutottunk arra a megállapításra, hogy minden Istennel keresztül lehetséges. Ádám és Éva is a bűnbeesés után távolodtak el egymástól. Minket is a bűn választ szét, de a kereszt alatt eggyé válhatunk. A mi személyes kapcsolatunk az Úrral a legfontosabb. Isten az, akin keresztül tudjuk és lehetséges a másikat szeretni, úgy látni egymást, ahogy Ő lát minket. Ha nem látjuk saját bűnös voltunkat és nem alázzuk meg magunkat előtte, nem tudjuk tökéletes ajándékként elfogadni a házastársunkat sem Ötöle. Mindig Ő legyen az első az életünkben és utána jön a másik fél, a Jó Istentől kapott szeretettel szeretve. Csak így lehetünk igazán boldog házastársak. A kereszt az egyetlen út a megbocsátásra, a szeretetre, a hűségre és az összetartozásra.

“Azoknak, akiknek szeretete Istennel egyesül, s akik az Ő szeretetét kérik, nem kell azon aggódniuk, hogy a szeretet és az öröm egyszer elhagyja őket.” (Spurgeon)

Forgács Szilvia

Guti Miklósné 1924-2012

Szentpéterszegen született *Kun Lajos és Papp Berta* második gyermekeként. Még 1924-ben az újonnan megalakult Bihartordai gyülekezetnek édesapja, Kun Lajos lett a lelkipásztora, így a család is lakóhelyet változtatott. 1938. Pünkösd másnapján édesapja merítette be a körzethez tartozó Bakonszegen. 1940 és 42 között a Baptista Leányiskolában folytatott bibliai tanulmányokat. 1943-ban édesapja elfogadta a Tarpai körzet meghívását és a család Tarpára költözött. Itt a gyülekezetben, az ifjúságban és a bibliakörben végzett munkát.

1947. december 23-án kötött házasságot *Guti Miklóssal*. Két gyermekük született: *Margit és Miklós*. 1953-ban Budapestre, Pestimrére költöztek, és a helyi gyülekezet tagjai voltak 2000-ig. 2000-tól a Gyáli Új Élet Gyülekezet tagjai. 2011-ben a Kiskőrösi Szeretetház lakója és a helyi gyülekezet tagja lett.

Istenének mindvégig hűséges szolgálja maradt, sohasem felejtette el imádságában családját, lelkipásztorát és gyülekezetét Isten elé vinni. Élete végén, amikor már minden lépése fájdalmas volt, akkor is fontos volt számára, hogy a gyülekezetben Istennel és az Ő népével találkozhasson.

Férjének szerető, hűséges segítőtársa volt, két gyermekét, két unokáját (*Ákos és András*) és öt dédunokáját (*Csengét, Bencét, Balászt és Bálintot, Benedeket*) mindig szeretettel vette körül, mindig imádságban hordozta őket. Bátyja, *Kun Gyula* lelkipásztor és annak családja is mindig imatémái voltak.

2012. augusztus 1-én mennyei Atyánk hazahívta a mennyei honba, ahová már régóta vágyott és készült. Hálás szívvel mondunk köszönetet Istennek a hitéért, példamutató életéért, szeretetéért, ami továbbra is szívünkben él. Gyászolják: gyermekeik *Margit*, és férje *Palotai István*; Miklós és felesége *Livia*, 2 gyermekük és 5 unokájuk.

Szüleink buzgó hite és egész élete példa számunkra és sokak számára. *Ők már a célba értek* (fénykép). Oda, ahol már nincs szenvedés, csak öröm, béke, szeretet; ahova mi is készülünk.

Palotai Margit és Gut Miklós

MISSIONS IN CHAPARE, BOLIVIA

Over the summer, myself and six others from the baptist congregation had the wonderful opportunity participate in a missions trip to Chapare, Bolivia. As some of you may know, *Rev. John Cserepka established a hospital with his wife, Dr. Margaret Cserepka in Bolivia in the 1960's.* Over the years, the hospital closed and the building's condition seriously worsened; however this past summer, that changed.

Our team consisted of seven members; Barney, Janos, Rueben, and Sandor Cserepka, as well as Karoly Petrik, Istvan Bakai and myself (Benjamin Dan). We left on the third of August, and when our plane landed in Cochabamba in Bolivia, the plans of the trip were set into motion.

done. Over the next two weeks, we went about renovating the structure by day and visiting churches during the evening. The work was tiring, but God gave us the strength we needed, and together

was immediate, people who passed the building every day to work or school were overjoyed to see that someone had finally fixed up the building and that it could be used again.

There still remains work to be done, and the growth of the Christian community will always need more help, and although we may not have made a large direct impact on people, the renovation was something that showed the town that Christians are constantly working to extend the love of God to others, in more ways than one. The bottom floor of the building is yet to be fully renovated, but another team is leaving in February and the work on the bible/community college will continue.

All in all, this trip was amazing, and we saw the

While still in the large city we visited various churches in the area, and what we learned was that although the people may be poor and have much lower standards of living, they thirsted for God and his word in a way we didn't think possible. Often times the churches had plans to build schools and spread the word of God in amazing ways, giving more of their time and finances than many of us would, even though they have less of both.

When we left Cochabamba and headed to the small town where we would be spending the next two and a half weeks, we truly felt like we were a part of something much larger. However, as soon as we arrived and saw the building our hearts and spirits dropped, because we saw that there was much work to be

with the locals, our work started to pay off and the building was slowly but surely getting better and better. When we visited the churches by evening and on the weekends, we saw that our hard work truly affected the lives of these individuals, and we realized that we had never before seen such an awakening in the Christian community.

We handed out gift bags in the churches and schools, as well as brought hospital supplies to the clinics in the area, and the people had such joy that we knew this could only come from God. Towards the end of the second week, more and more people came to help us in the renovation, and before we knew it, there were over 40 of the locals there helping in whatever way they could. We finished the second floor of the building as well as the exterior, and the effect

true spread of the Gospel, in almost a similar way to what was happening in the book of Acts. I know full well that a trip like this is something many people would like to do but simply do not have the time or finances. I also know that no matter who you are you can always do something to benefit the kingdom of God and the people around you, whether that be spreading the word of God, or simply radiating his love through your actions. So I conclude with this, let the Holy Spirit guide your actions, and let everything you do be for the Lord.

Benjamin Dan

Pictures:

Barney Cserepka leads the testimony of our group at a Church / the building at Chapare, before and after the renovation.

Can God bless a nation that does it 'my way'?

"My Way" by Elvis Presley is considered the most frequently recorded song in history.

Jesus' third Beatitude promises, "Blessed are the meek, for they shall inherit the earth" (Matthew 5:5). Here Jesus describes someone who is constantly yielded to God as King.

Does our society value such spiritual submission? Or does it teach us self-reliance, the confidence that we can do anything if we get up earlier, stay up later, and try harder? Is worship seen as a time to surrender our lives to our King, or as an experience we judge by how it makes us feel? Is church a community to serve or an organization that exists to meet our needs?

If you and I do not begin every day by submitting to Christ as our King, we will be king of our lives that day. Tragically, we will then forfeit the blessing God can give only to those who are surrendered to his power and purposes. Conversely, we can make Jesus the King of our day as it begins and of each decision and temptation we face. We can bring our lives to him as "living sacrifices," refusing to compromise with the world but seeking to be transformed by his Spirit and word (Romans 12:1-2a). And we will experience personally his "good, pleasing and perfect will" (v. 2b).

Our culture does not value a submitted life, but it's the only kind of life God can bless.

Excerpt from Denison Forum
(Sept. 20, 2012)

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

Egy reményteljes nagy mosoly lélektől-lélekig ...

Kedves Testvéreim, bár földrajzilag kissé távol, de lelkiekben egyazon helyen vagyunk, az Úr kegyelmében! Ezzel a bizonyossággal köszöntelek benneteket, s a reménnyel, már jó barátok lehetünk a Békehírnök, illetve a MERA rádió keresztl. Azt az örömhírt szeretném megosztani Veletek, hogy megjelent új könyvem: Az ítélet: FELMENTVE!

Nem mindennapos könyv! Arról a nagy csodáról szól, hogy Isten miként készítette elő egy igazgatónö megterését 44 éves korára - aki én voltam - és mi történt az első években.

Dr. Pálhegyi Ferenc pszichológus, egyetemi tanár ajánlásában ezt írja: „Hasonló műfajú írás jelenleg a magyar evangéliumi könyvpiacra alig van... Megterése, lelki harcai és hitbeli növekedési történetét nagyon hitelesen mondja el...”

Prof. Dr. Veress Sándor pszichológus, egyetemi tanár szavai szerint: „Isten szeretetének és hatalmának megtapasztalásával folytatódik... és feltárja legrejtettebb titkait is, hogy mindazt a lelki kincset és gazdagságot, amit Istentől kapott, átplántálja az olvasó szívébe.”

Valóban ez a célom! Az Úr már gazdagon megáldotta Duna Televíziós szerkesztő-rendező munkámat, rádiós és újságíró tevékenységemet, ahol mindig és mindenütt Róla tettem tanúságot. Hüségem is a biztat engem! Ez a bemerítő igém is: „Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megsegítelek, és te dicsőítesz engem.” Zsolt 50.15. Azon a napon még nem gondoltam arra, hogy ez az ige milyen nehéz, hiszen amiről beszélek, azt előbb át kell élnem, hitben megállni és kérni mennyei Édesatyánk segítségét... aztán elmondani mindenkinek, hogyan cselekedett az Úr! És bizony nem semmi, amit a mennyei Édesatyánk eddig a vállamra tett, de áldom Őt ezért! Sose jártam egyedül az utamat, mindig velem jött, pontosan úgy, ahogy ígérte!

Így volt ez ennek a könyvnek a kiadásánál is. Bátorított. Amikor elmentem a gyülekezetekbe, a testvérek körülálltak és hálásan említették, hogy egyszerű történeteimen keresztül milyen könnyen megértettek nagy és szent igazságokat és sokkal hamarabb felismerték, hogy Istenünk hogyan dolgozik az életükben. Dicsőség az Úrnak!

Azt is megtapasztaltam, hogy sokat foglalkozunk a lelkekkel a megtérésükig, de utána már kevésbé! Ezzel az

írásommal baráti ölelést szeretnék nyújtani mindenkinek, akinek szüksége van e téren, vagy „nincs embere” a nehéz percekben.

Azt is tudom, hogy van, aki szűkölködik, vagy nem is tudna erről a könyvről, ezért az Úr úgy döntött, hogy 200 db-t ad ingyenesen a kül- és belföldi misz-sziókhoz, börtönökbe, kórházakba, idős otthonokba, leány- és mamaotthonokba, intézetekbe, menedékvárosban, egyházunk, országunk több vezetőjéhez is.

Éppen ezért ajánlom Isten csodás tetteinek megismerését minden hívőnek, fiatalnak és idősnek, aki szívesen fogadja a tanúságtevőket. Adjuk kezébe a meg nem térteknek, az érdeklődőknek, a rejtőzködőknek, akikért imádkozunk... hogy az Úr útjait olvasva, csendes magányukban ők is megszólíthatók legyenek! Ugye van ilyen szeretünk?

Vallom, hogy mindenkinek azt kell megtennie a saját helyén, amire Isten neki lehetőséget ad. Ő megírta és kiadatta velem ezt a könyvet, a többi már a kedves olvasó dolga, kinek a kezébe adja...

Szeretném majd angol nyelven is kiadni s örömmel megyek el minden gyülekezetbe, ahová csak meghívnak és tudok, s beszéllek életutamról, viszem a könyveket. Elérhetőségem, ahol rendelni is lehet: eva.salyamosy@gmail.com. Ára: 2480 Ft-nak megfelelő bármely pénznem+postaköltség. További adatok a könyvben.

Ha szeretnél belehallgatni, hogy milyenek az Úr történetei, megteheted a www.mera.hu oldalon. Balra: letölthető adások, azon belül: Öszintén szólva c. műsor, szerdánként.

Isten gazdag áldását kívánom az életedre, ma még ismeretlen, de mégis drága, kedves testvérem!

Salyámós Éva

REMÉNYSÉG FESZTIVÁL UTÁN REMÉNYKEDVE

„Az igazak ösvénye olyan, mint a felragyogó világosság, amely egyre világosabb lesz délig.” Példabeszédek 4,18

Több, mint négy évvel ezelőtt adtuk át Franklin Grahamnak Temesváron – az ottani Reménység Fesztiválon – a meghívást, hogy jöjjön Budapestre, és a magyarországi egyházakkal együtt szólítsuk meg népünket az Evangéliummal. Akkor még nem láttuk azt, hogy pontosan hogyan fog mindez megvalósulni. Az elmúlt évek során fokozatosan tisztult le, és lett egyre világosabb, hogy miként, mikor, hol, kikkel és milyen eszközökkel végezhetjük ezt a nemzetet megszólító fontos szolgálatot. Bekapcsolódtak a felkészülésbe az egyházak, benne a gyülekezetek százai, lekipásztorok, különféle gyülekezeti vezetők és önkéntesek ezrei, és a Billy Graham Evangélizációs Társaság önzetlen és áldozatos segítségével megvalósult a Reménység Fesztivál Budapesten.

Még el sem kezdődött az evangélizációs fesztivál, már egy tv társaságtól riportot készítő hölgy megtért a fesztivál irodában, munkatársunk

bizonyoságtételére. Aztán a Reménység Fesztivál napjai alatt közel 40.000 ember látogatott el a Papp László Sportaréna-ba. Több, mint 3.200 ember hozott valamiféle döntést Jézus Krisztus mellett. Nekünk, magyarországi baptistáknak közel 700 ember továbbvezetésének a felelőssége jutott a fesztivál után. Jelenleg is folyik a különféle gyülekezetekben, benne a baptista közösségekben új barátainkkal a kapcsolatépítés, az ő segítségük, tanításuk és lehetőség szerint beépítésük a Krisztus testébe.

A fesztivál estéiben erőteljesen, világosan és aktuálisan hangzott az Evangélium Franklin Graham igehirdetése által, melyet a különféle szolgálatok (zenei, bizonyoságtételi, video-anyagok, stb.) is megerősítettek. Külön ki kell emelnem az 1000 fős kórust és zenekart, mely széles körben elismerést kiváltva, emelte a szívünket Krisztus felé.

Mivel a fesztivál után a rendezvény nagyságához mérten nem volt elég széles körű a média-nyilvánosság, valamint sokan szeretnék újra átélni az ott történeteket, most dolgozunk a különféle kép, hang, és video felvételek összegyűjtésén és közreadásán.

Feltehetjük a kérdést: Hogyan tovább a Reménység Fesztivál után? Úgy látom, hogy a megerősödött evangéliumi kapcsolatrendszerre építenünk kell a jövőben is! Sok egyház, különféle kisebb közösség vezetői, munkatársai még közelebb kerültek egymáshoz, és mindez jó reménységre (Reménység Fesztivál!) jogosít bennünket! Készülünk több jelentős rendezvényre is, mint ahogy most is, együtt élhetjük át az Úr áldását itt, a Balaton-Neten sok százan. Imádkozunk a következő útszakaszért, hogy az is egyre világosabb legyen mind a mi, mind pedig az általunk megszólítottak számára!

Papp János egyházelnök
a Reménység Fesztivál szervező bizottságának a (volt) vezetője

Elhangzott a Balaton-Net 2012 Nemzetközi Evangéliumi Találkozó résztvevői előtt 2012. augusztus 24-én

BŐVÖLKÖDJETEK A REMÉNYSÉGBEN!

Reménység nélküli világban élünk. Magyar népünket is a reménytelenség jellemzi. Hajlamosak vagyunk a depresszióra, pesszimista a dolgokhoz való hozzáállásunk. Mindez halmozottan igaz arra a térségre, ahol élek, a Délvidékre.

Ézsaiás Jézusról szóló próféciájában az mondja: „Benne reménykednek a népek”. (Rm 15:12) Ő a népek reménysége. Csak benne reménykedhetünk! Ezek szerint azért él az ember reménytelenül, bárhol a nagyvilágban, akár jóléti társadalomban, akár mély szegénységben, azért kilátástalan az élete és sötét a jövője, mert nincs kapcsolata Jézussal, a reménység forrásával.

„Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya, amely behatol a kárpit mögé.” (Zsid 6: 19) A zsidókhoz írt levél szerzője azt mondja, hogy a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya. A horgony az az eszköz mely a mederbe akaszkodva rögzíti a vízi járműveket vagy építményeket. Nem a horgony tartja meg az óceánjáró hajókat, hanem a szikla, amelybe beleakad a horgony hegye. Az embert sem a remény tartja meg, hanem az ÚR Jézus, a nagy kőszikla, akibe a reménység által belekapaszzkodhatunk.

Ha Jézus személyes Megváltónk, akkor bővelkedhetünk a reménységben. Amikor elmegyünk erről a helyről, körül vesz bennünket a reménytelen világ. Ahol szükség van ránk, közvetítőkre, a reménység képviselőire. Nemrég hallottam egy kísérletről. Egy egeret behelyeztek egy vízzel töltött edénybe és az edényt egy teljesen sötét helyiségbe tették, és mérték az eger élet jeleit. Ilyen körülmények között az eger egy óra múlva elpusztult. Azután egy másik egeret helyeztek ugyanabba az edénybe, de egy alig látható fényforrást biztosítottak a számára. A második eger harminchat órán keresztül küzdött, hogy életben maradjon. Az a kevés fény akkora reményt adott neki, hogy érdemesnek tartotta, hogy küzdjön az életéért.

Jézus azt mondja magáról: *Én vagyok a világ világossága*, a fentiek alapján reménysége. Azt is mondja, *ti vagytok a világ világossága*. Sötét, reménytelen világban élünk, ahol az emberek már feladták, de talán, ha egy kis fényt látnának, remény gerjedne a szívükbe. Segítsen meg bennünket Isten, hogy tudjuk a reményt képviselni!

Nagy Tibor

Total Attendance: 36,175

Returning to the city that hosted a Billy Graham Crusade 23 years ago, the Billy Graham Evangelistic Association found a community eager to hear the Good News of Jesus Christ. Moved by Franklin Graham's Gospel messages and prompted by the Holy Spirit, more than 2,700 people came forward to make decisions for Christ at the three-day Festival of Hope.

Although Franklin Graham preached in English alongside a Hungarian interpreter this weekend in Budapest, the 36,175 who attended over three nights understood him in the language of the Spirit.

“You may not know his English words,” said emcee Gergo Suveges, “but you can see Franklin Graham’s sincerity. You can see his passion for Jesus, and more important than the translation, you can hear him—and the Lord—in the language of your heart if you let Him in.”

billygraham.org

MABAVISZ konferencia Tahi Táborban

2012. augusztus 18-án, szombaton, az országos konferencia előtti napon Tahi Táborban találkoztak a Magyar Baptista Világszövetségének (MABAVISZ) vezetői, hogy áttekintsék a sok országban folyó lelki munkát, és közösen tervezzék a jövőbeli együttműködést. A tanácskozás résztvevői voltak: *dr. Herjeczki Géza*, az amerikai magyar baptista elnöke; *dr. Kovács József*, a romániai magyar baptista főtitkára; *Nehra Bálint*, a kárpátaljai magyar baptista vezetője; *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelképásztorok, a vajdasági magyar misszió vezetői; valamint az MBE részéről *Papp János* egyházelnök, *Mészáros Kornél* főtitkár, *Simon Norbert* gazdasági igazgató és *dr. Bukovszky Ákos* külügyi szaktitkár. A jelenlevők megbeszélték az egyes szövetségek jelenlegi élethelyzetét, az aktuális, közös kérdéseket. Nagy figyelmet fordítottak a Vajdaságban és Kárpátal-

ján folyó misszióra, az Áhítatnak mint a MABAVISZ közös kiadványának ügyére, valamint együtt gondolkodtak a következő világtalálkozó (MABAVIT) megrendezésének lehetőségéről. Ezen az ülésen történt az új elnökség megválasztása is alapszabályunknak megfelelően. Eszerint 2012 augusztusától az új MABAVISZ- vezetőség: *dr. Herjeczki Géza* az elnöki, *dr. Simon József* és *Papp János* az alelnöki, *dr. Kovács József* pedig a titkári feladatokat látják el. (Ünnepélyes beiktatásukra a másnapi konferencia során került sor.)

Tervbe vették azt is, hogy a következő évi találkozásukat valamelyik kisebb közösség területén tartják missziós konferenciával és evangelizációval egybekötve.

Krónikás (A Békehírnök szeptember 2-i számából, ahol a Tahi Konferenciáról részletes beszámolót is olvashatunk.)

A fényképen a MABAVISZ elnökségének jelen lévő tagjai: *Papp János* alelnök, *Herjeczki Géza* elnök, *Kovács József* titkár.

„VELEM VAN AZ ÚR!”

Életem (32)

Nagy belső nyugalom töltött el és segített a fájdalmat elviselni. Felvállalni a szenvedést, ami az Evangéliumért van. Most már mindegy volt, hogy a vezetőség mit határoz felőlünk, mert ami fontos, az az, hogy velem van az Úr. Erről az istenélményemről, amiről előzőleg írtam, nem beszéltem még soha. Annyira fenséges és annyira személyes volt. Most írom le először, mert most már igen közel vagyok ahhoz, hogy színről-színre meglássam Megváltómat.

Már hatodik éve tanítottam. 1959-et írtunk. Épült és virult a szocializmus.

Meg voltak elégedve velem és a munkámmal. Jó minősítéseket kaptam. Az újvidéki rádiótól megkerestek, hogy a gyerekkórusommal felvételeket készítenének. Örültem neki, de sajnos nem került rá sor, mert közben megszűnt a munkaviszonyom. A fűvös-szokról már nagy fiúkat tanítottam. Megkértek, ha lehet, két év anyagát szeretnék letenni, mert így haladnak a hangszereken is. Jó munkalétkör alakult ki, és meg is csináltuk. Nagyon hálásak voltak. Ha volt problémás kisdíák, az igazgatóhoz küldte. Meg tudtam szólaltatni, elővarázsolni a hangját. Meglepett, amikor az igazgatóhoz arra kért, hogy én készít-

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelképásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelképásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelképásztorért és munkatársaiért.

sem fel a lányát a zágrábi zeneakadémia felvételére szolfézsából, hiszen voltak nálamnál felkészültebb tanárok. A lány csellista volt de a felvételinek fontos része volt a lapról éneklés és a diktálás utáni vissza szolmizálás. Rövid volt az idő. Keményen dolgoztunk és sikerült.

A gyülekezetben is szolgáltam a harmóniumnál, a karénekekben, a fordítás szolgálatában. Úgy folytattam, mint addig, mert Krisztusnak szolgálva szolgáltam az embereknek. Az iskola év alatt nem sokat, de a szünetben meglátogattam a távolabbi gyülekezeteket is.

Már március volt, amikor szólt az iskolaszolga, hogy este menjek be az

Evangeliumi Hírnök
Gospel Messenger
12409 Devoe Street
Southgate, MI 48195

PERIODICAL
Postage
PAID
Ontario, CA
USPS 716-300

igazgatónőhöz. Elég késői időpontot mondott. Már akkor nem volt senki az épületben. Amikor közölte velem az igazgatónő, hogy valaki feljelentett, hogy hittant tanítok az egyházamba, már értettem a késői időpontot. Reggel fel kell menjek a tanügyi főnökhöz a városházára, mondta. „Észter, én tudom mi a vallás, de gyakorolhatod a szobádban, nem kell tudjanak róla. Ezt a tied tették, bár névtelen a feljelentés. Csak nem fogsz a kőre kenyérrel visszadobni?”

Nem, válaszoltam. Számomra most nem emberről van szó, aki ezt tette, hanem Jézus Krisztusról aki meztelenül függött a kereszten, megalázva, meggyalázva, érettem. Ő az én Megváltom, és én Őt meg nem tagadhatom! Hogy valaki ilyet tehet, hogy így kiszolgált a hatóságoknak, hogy azok büntessenek meg, az illető pedig rejtve marad, megdöbrentett, de az igazgatónőt is. Nem is tudtam többet mondani, de egy percre se gondoltam arra, hogy ne valljam meg hitemet.

Reggel odamentem apához, aki már dolgozott, és elmondtam, mit határoztam. Nem felelt semmit. Nagyon meglepett, hogy nem bátorít. Olyan egyedül maradtam, mint az ujjam. De hamarosan megértettem, hogy most csak az én döntéseimre van szükség. Én és az Úr. Felmentem a tanügyi főnökhöz a szép szabadkai városháza első emeleti irodájába. Olyan aprónak éreztem magam a hatalmas fotelban, de nem elveszettnek. Egy percre sem kételkedtem döntésem helyességében. Ha Krisztus holnap eljön, minden egyéb értékét veszti. A szép szál montenegrói fiatalember hangerősen és hangosan olvasta fejemre, hogy ők nem ösztöndíjaznak apácákat, klerikálisokat. Mondtam, hogy már akkor hívó voltam, amikor ösztöndíjas lettem. Neki is elmondtam, hogy ez az én hitem Krisztus élményből fakad, és bár

hittant nem tanítok éppen, hűséges tagja vagyok hitközösségemnek és szolgálója Jézus Krisztusnak. Tudomásul vette és elbocsátott.

Le kellett tanítanom az iskolaévet. Majd megkaptam a felmondásomat. A minősítő lapomra nagy, piros betűkkel azt írták: redovno pohađa, azaz, rendszeresen látogatja a baptista közösséget. Hála az Úrnak, hogy nem írhattak mást! A munkakönyvembe pedig az írták, hogy ometa razvoj, azaz, hogy életpéldájával akadályozza a tudományos szocializmus fejlődését.

Bár P. testvér azt mondta nekem egyszer, hogy ez az én álláspontom sokba fog kerülni nekem, de erre nem gondoltam, hogy ennyibe. Emberileg szólva, szinte mindent elvesztettem. Munkát nem vállalhattam sehol, útlevelet nem kaphattam. De nem estem lejjebb, mint az Úr keze. Jövedelem nélkül maradtam, de nem Isten nélkül. Az Ő szeretete őrzött meg, hogy nem növekedett fel bennem a keserűség gyökere. Bár sokszor, és még ma is meg kell küzdenem, hogy el ne keseredjem. Míg a testben vagyunk, ezt a nemes harcot harcolnunk kell.

Nagyajtai Eszter

Legfontosabb igeversem

„Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja. Teljesíti az istenfélők kívánságát, és megsegíti őket.” Zsolt 145,18-19

Nyugdíjba vonulásom után fogadtam a szívembe az Úr Jézust. Egyedül éltem - jó érzés volt látni, hogy a házaspárok együtt járnak imaházba és alkalmakra. Az Úr kegyelméből hetven évesen találtam meg a házastársamat, akivel minden napon dicsőíthetem mennyei Atyámat.

Drága Urunk! Míg tartod földi életünket, hadd szolgáljunk Néked!

Somogyi Istvánné, Debrecen

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

REFORMÁCIÓ - MEGÚJULÁS

1. Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.

2. Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket.

3... a te beszéded megelevenít engem.

4. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saske-selyűk.

5... Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörték szívét.

6. A lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok néktek, lélek és élet.

7. De ha Annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő tibennetek lakozó Lelke által.

8. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által.

9. Mert amiképen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek.

10... mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít.

11. Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság.

12. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!)

A megfejtéseket december végéig várjuk.